

ната страна на самия входъ се започва дълга редица килии, въ която редица на първо мѣсто е обширната приемна зала, много грижливо уредена. Това, обаче, което най-много поразява посетителя, то е извънредната и образцова чистота. Тя е наистина неподражаема. И понеже дворътъ тукъ отъ лѣвата страна на входа представлява голѣмъ наклонъ, то отъ тая страна се издига по дължината на двора къмъ посока на църквата каменъ зидъ отъ изтокъ къмъ западъ: надъ него по цѣлата му дължина е направена добре уредена градина на тераси. Цѣлиятъ пѣкъ зидъ отъ основата до върха е покритъ съ здравецъ. Това е тѣй красиво, че при първото му виждане човѣкъ се захласва.

Надъ тази градина се издигатъ цѣлъ редъ стаи за гости съ много широкъ и общъ дългъ чардакъ отпредъ. Въ дъното на този чардакъ на източния му край при входа се издига църковната камбанария. Въ западната страна на двора до църквата има гробница. Въ дѣсно отъ църквата, тамъ кждето се свършватъ килиитѣ, е манастирската щерна, доста голѣма и здраво изидана. На западъ отъ църквата и на твърде далечъ отъ нея се свършва вътрешниятъ църковенъ дворъ и презъ една малка врата се излиза въ едно грамадно оградено мѣсто, кждето порано се намираше манастирското лозе, плодовата и зеленчуковата градина.

Азъ помня, че въ манастиря нѣкога имаше повече отъ 30 калугерки, които сж живѣли въ общежитие, т. е. всѣчки безъ изключение се хранѣха общо на едно и работѣха заедно за обща полза. Животътъ се поддържаше само съ общъ непосиленъ и примѣренъ трудъ. Работѣха се шаяци, плетѣха се ржкавици и чорапи и съ тѣзи оскждни приходи сж се посрѣщали разходитѣ не само за най-сжщественитѣ нужди на живота, но и за покриване разходитѣ по подържането на самия манастирь. Сега по липса на пазаръ за тия производства оскждицата стана голѣма.

Въ религиозно и морално отношение животътъ всѣкога е билъ благочестивъ и примѣрно безукоризненъ. Гостолубието пѣкъ е общоизвестно.

Въ мѣнастиря, отъ самото му основание, се е служило на славянски. Освенъ свещеническата служба, всичко тукъ се четѣше и пѣеше само отъ монахинитѣ. И каква мистичностъ имаше въ тази божествена служба и съ какво благоговение се слушаше пѣснопѣнието и се възнасяше духътъ! Само човѣкъ който е преживѣлъ тия мистични чувства и настроения, тия възвишени увличания къмъ божественото, само той може да знае и разбере силата на вѣрата въ Бога.

Църквата или манастиря св. Богородица

Църквата св. Богородица, сега наречена манастирь, е въ северо-западната страна на селото. Нѣкога тя почти че бѣ заобиколена отъ турски кжщи. Види се, че следъ избѣгването на старитѣ жители отъ с. Арбанаси, поради опустошителнитѣ нападения отъ даалиитѣ и кърджалиитѣ, въ изоставенитѣ безстопанствени кжщи въ тази частъ отъ селото, сж заселили и натъкмили турцитѣ и образували турска махала не твърде далечъ отъ църквата. Сега съ съвършеното разрушение на турската махала, както и на нѣкои отъ близкитѣ до самата църква български кжщи, тя е почти на полето, особено отъ северна и западна страна, кждето стърчатъ само развалини.

Църковниятъ дворъ е много голѣмъ и е ограденъ съ каменни зидове. Отъ дѣсната страна на входа се започватъ старитѣ низки килии, а на нѣколко метра отъ тѣхъ на западъ е построено едно продълговато дво-